

Κοιμήθηκε ο Μητροπολίτης Πέργης Ευάγγελος

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Εκοιμήθη σήμερα το μεσημέρι ο Μητροπολίτης Πέργης Ευάγγελος, μια εξέχουσα μορφή του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Ο αείμνηστος Ιεράρχης διηκόνησε την Μεγάλη Εκκλησία με αυταπάρνηση και ιερό ζήλο και διακρίθηκε για το λειτουργικό του ήθος και την αγάπη του για την πατρώα εκκλησιαστική μουσική.

Γεννήθηκε στα Θεραπειά του Βοσπόρου το 1928. Χειροτονήθηκε διάκονος το 1953 και υπηρέτησε στην Πατριαρχική Αυλή ως Διάκονος της Σειράς, Εισηγητής, Κωδικογράφος της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, Δευτερεύων και Μ. Αρχιδιάκονος μέχρι το 1970, όπου εξελέγη Μητροπολίτης Πέργης.

Μετά την αποφοίτησή του από το Ζωγράφειο Λύκειο, σπούδασε στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης τα έτη 1949-1953. Διδάκτωρ της Θεολογίας αναγορεύτηκε από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης το 1983. Έχει συγγράψει συλλογές ποιημάτων και χρονογραφήματα. Από τα έργα του ξεχωρίζουν: «Εκ Φαναριού...» (Χρονογραφήματα, 1968) και «Αφιέρωμα στην Πόλη» (Ποιητική Συλλογή, 1970). Από της εκλογής του ως Μητροπολίτου μέχρι σήμερα συνέγραψε: «Λαός Χάριτος» (Χρονογραφήματα, 1973), «Η Πέργη της Παμφυλίας» (Διδακτορική Διατριβή, Ιστορική Μελέτη, 1983), «Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης» (Ανάλυση των Επιστολών του, 1993), «Εκ Φαναριού Β', Αειδίνητον Όφλημα» (Χρονογραφήματα, 1977), «Τα Ποιητικά» (2004), «Εκ Φαναριού Γ'» (2007).

Με αφορμή την 1600η επέτειο από της Β' Οικουμενικής Συνόδου μελοποίησε το Σύμβολον της Πίστεως και το Άκουσμα Εγκωμιαστικόν για την 550η επέτειο της Μεγάλης του Γένους Σχολής Για το γεγονός της ανακομιδής των Ιερών Λειψάνων από το Βατικανό υπό του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου (Νοέμβριος 2004), των Αγίων Αρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως Ιωάννου του Χρυσοστόμου και Γρηγορίου του Θεολόγου, συνέθεσε τα σχετικά τροπάρια.

Πρώτος δάσκαλος του στη μουσική ήταν ο πατέρας του, εφημέριος του Ι.Ν. Αγίων Θεοδώρων Βλάχκας, ενώ στη Θεολογική Σχολή υπηρέτησε στη θέση του χοράρχου του δεξιού χορού.

Διατηρούσε άριστες και φιλικές σχέσεις με τον Άρχοντα Πρωτοψάλτη Θρασύβουλο Στανίτσα και αποτελούσε υπόδειγμα πατριαρχικού διακόνου για τις διακονικές

αιτήσεις και εκφωνήσεις. Υπήρξε από τα ιδρυτικά μέλη και κύριος υποστηρικτής του Συνδέσμου Μουσικοφίλων Κωνσταντινουπόλεως, του οποίου μέχρι σήμερα ήταν Επίτιμος Πρόεδρος. Τα τελευταία χρόνια ήταν Πρόεδρος της Συνοδικής Επιτροπής επί της Θείας Λατρείας.

Αιωνία και άληστος η μνήμη αυτού.